

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Bundesverwaltungsgericht** (Γερμανία) στις **10 Μαρτίου 2017** — **Nefiye Yöñ** κατά **Landeshauptstadt Stuttgart**

(Υπόθεση C-123/17)

(2017/C 318/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναρρεσίβλητη: Nefiye Yöñ

Καθής και αναρρεσείουσα: Landeshauptstadt Stuttgart

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα standstill του άρθρου 7 της αποφάσεως 2/76 του Συμβουλίου Συνδέσεως αντικατασταθεί εξ ολοκλήρου από τη ρήτρα standstill του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ή πρέπει η νομιμότητα των νέων περιορισμών στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, οι οποίοι θεσπίστηκαν κατά την περίοδο μεταξύ της ενάρξεως ισχύος της αποφάσεως 2/76 και της θέσεως σε εφαρμογή του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, να εξακολουθήσει να κρίνεται με γνώμονα το άρθρο 7 της αποφάσεως 2/76 του Συμβουλίου Συνδέσεως;
- 2) Σε περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7 της αποφάσεως 2/76 του Συμβουλίου Συνδέσεως δεν έχει αντικατασταθεί εξ ολοκλήρου: ισχύει, στο σύνολό της, η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως και για την περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 7 της αποφάσεως 2/76 του Συμβουλίου Συνδέσεως, με αποτέλεσμα το άρθρο 7 της αποφάσεως 2/76 του Συμβουλίου Συνδέσεως να καλύπτει κατά βάση και εθνική ρύθμιση που άρχισε να ισχύει από τις 5 Οκτωβρίου 1980, βάσει της οποίας η μετάβαση στο οικείο κράτος μέλος με σκοπό την επανένωση με τον Τούρκο εργαζόμενο σύζυγο εξαρτάται από τη χορήγηση εθνικής θεωρήσεως εισόδου;
- 3) Μπορεί η θέσπιση τέτοιας εθνικής ρυθμίσεως να δικαιολογηθεί από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, ειδικότερα δε από τον σκοπό του αποτελεσματικού ελέγχου της μεταναστεύσεως και της διαχειρίσεως των μεταναστευτικών ροών, όταν οι ιδιαίτερες συνθήκες της συγκεκριμένης περιπτώσεως είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη μέσω ρήτρας εξαιρετικών περιστάσεων;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg** (Γερμανία) στις **3 Απριλίου 2017** — **Abubacarr Jawo** κατά **Bundesrepublik Deutschland**

(Υπόθεση C-163/17)

(2017/C 318/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: Abubacar Jawo

Καθής και εφεσβλήτη: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Διαφεύγει ο αιτών άσυλο, κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013⁽¹⁾, μόνον όταν αποφεύγει σκόπιμα και συνειδητά να παρουσιασθεί στις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την εκτέλεση της μεταφοράς προκειμένου να ματαιώσει ή να δυσχεράνει τη μεταφορά, ή αρκεί να μη διαμένει πλέον επί μακρά περίοδο στο διαμέρισμα που του έχει παραχωρηθεί και να μην έχει ενημερώσει τις αρχές σχετικά με τον τόπο διαμονής του με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εκτέλεση προγραμματισμένης μεταφοράς;

Μπορεί ο ενδιαφερόμενος να επικαλεσθεί την ορθή εφαρμογή της ως άνω διατάξεως και να προβάλει, στο πλαίσιο διαδικασίας κατά της αποφάσεως μεταφοράς, την ένσταση ότι η εξάμηνη προθεσμία μεταφοράς έχει εκπνεύσει, διότι αυτός δεν διέφευγε;

- 2) Μπορεί να παραταθεί η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 μόνον εάν το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά ενημερώσει το υπεύθυνο κράτος μέλος, πριν από την εκπνοή της προθεσμίας, ότι ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει και ορίσει συγχρόνως συγκεκριμένη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 18 μήνες, εντός της οποίας θα πραγματοποιηθεί η μεταφορά, ή είναι δυνατή η παράταση μόνον κατόπιν κοινής συμφωνίας των εμπλεκόμενων κρατών μελών για τον καθορισμό νέας προθεσμίας;

- 3) Μήπως δεν επιτρέπεται η μεταφορά του αιτούντος άσυλο στο υπεύθυνο κράτος μέλος εάν ο αιτών, σε περίπτωση χορηγήσεως καθεστώτος διεθνούς προστασίας, θα διέτρεχε εκεί σοβαρό κίνδυνο, λαμβανομένων υπόψη των αναμενόμενων συνθηκών διαβίωσης, να υποστεί μεταχείριση όπως αυτή που διαλαμβάνει το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Εμπίπτει το ζήτημα αυτό στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης;

Ποια κριτήρια του δικαίου της Ένωσης πρέπει να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των συνθηκών διαβίωσης προσώπου που έχει αναγνωρισθεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 18 Μαΐου 2017 — Andreas Niemeyer κατά Brussels Airlines SA/NV

(Υπόθεση C-269/17)

(2017/C 318/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Andreas Niemeyer

Εναγομένη: Brussels Airlines SA/NV

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι με τον όρο «απόσταση» νοείται μόνον η απευθείας απόσταση μεταξύ του τόπου αναχωρήσεως και του τελευταίου προορισμού η οποία υπολογίζεται με τη μέθοδο της μεγιστοκύκλιας διαδρομής, και μάλιστα ανεξάρτητα από την πράγματι διανυθείσα αεροπορική διαδρομή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).